

Product Development of Dining Table Decorations from Weaving Fabrics of Local Weaving Community Enterprises in Ban Kha District, Ratchaburi Province

Sakarin Hongrattanavorakit^{1*} Sukunya Chantakul² Khajan Aitsarasuchip³

^{1,2,3}Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Research Article

Abstract

Corresponding E-mail

sakkarin.ho@rmutp.ac.th*

Article Info

Received

9 January 2024

Revised

24 March 2024

Accepted

1 April 2024

Keywords

Decorative dining table products,

Local weaving

community, Woven

fabrics,

Karen motifs

The research objectives were 1) to explore the problems and needs of developing decorative dining table products from woven fabrics of the local weaving community enterprise group, Ban Kha District, Ratchaburi Province, 2) to develop decorative products on the dining table from woven fabrics of the local weaving community enterprise group, and 3) to investigate satisfaction levels towards the decorative dining table products made by the local weaving community enterprise group. Combined research methods, both qualitative and quantitative, were employed in this research. The research tool was interviews with stakeholders in the local weaving community enterprise and questionnaires with the experts and the target group to explore their satisfaction levels. Analyzed using frequency, percentage, mean and standard deviation.

The results of the analysis showed that the community enterprise group had weaving, sewing Karen shirt products, accessories as home decorations, and products embroidered with motifs related to the Karen faith. The group members expressed their desire to add value to their decorative dining table products by incorporating the weaving of Karen fabric to create new products and using embroidery to add artistic elements. The product line of the local weaving community enterprise includes tablecloths, plate mats, glass coasters, and tissue boxes, each available in three different designs. Five experts were consulted to assess the suitability of these designs. The majority of experts preferred the third design for tablecloths, the second design for plate mats, the third design for glass coasters, and the third design for tissue boxes. Prototypes were then developed, and product satisfaction was evaluated through a questionnaire. The respondents exhibited a high level of satisfaction with the overall product, with an average of 4.25.

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจ ชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี

ศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ^{1*} สุกัญญา จันทกุล² ขจร อิศราสุชีพ³

^{1,2,3}คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสำรวจปัญหาและความต้องการในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี 2) เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง วิธีการวิจัยแบบผสมผสานทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มวิสาหกิจชุมชน แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญและแบบสอบถามความพึงพอใจกลุ่มเป้าหมาย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีการทอผ้า ตัดเย็บผลิตภัณฑ์เสื่อกะเหรี่ยง ของใช้ของที่ระลึกของตกแต่งบ้าน และผลิตภัณฑ์ที่มีการปักด้วยลวดลายที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อของชาวกะเหรี่ยง สมาชิกในกลุ่มมีความต้องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารด้วยนำผ้าทอกะเหรี่ยงมาตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์และปักลวดลายลงบนผ้าเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า การออกแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง ได้แก่ ผ้าคาดโต๊ะ ผ้ารองจาน ผ้ารองแก้ว กล่องทิชชู จำนวนผลิตภัณฑ์ละ 3 รูปแบบ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พิจารณาเลือกรูปแบบที่เหมาะสม พบว่าผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เลือกรูปแบบผ้าคาดโต๊ะที่ 3 รูปแบบผ้ารองจานที่ 2 รูปแบบผ้ารองแก้วที่ 3 และรูปแบบกล่องทิชชูที่ 3 จัดทำต้นแบบผลิตภัณฑ์ และประเมินความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจมีต่อผลิตภัณฑ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.25

คำสำคัญ: ผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหาร, ชุมชนทอผ้าพื้นเมือง, ทอผ้า, ลวดลายชาวกะเหรี่ยง

บทนำ

กลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงจังหวัดราชบุรี เป็นชุมชนที่มีวัฒนธรรมเป็นอัตลักษณ์เฉพาะที่เป็นมรดกภูมิปัญญาทางศิลปะพื้นบ้านที่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมและอารยธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงในภูมิภาคตะวันตก โดยแสดงให้เห็นถึงลักษณะของการประพฤติปฏิบัติของคนในสังคมควบคู่ไปกับความงดงามของวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น การแต่งกาย ภาษา ศิลปะการแสดงและขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นต้น **จิราภรณ์ กาญจนสุพรรณ วรณวีร์ บุญคุ้ม และคณิต เขียววิชัย** (Kanchanasuphan, Boonkum, & Kheovichai, 2020) จากการสัมภาษณ์ **อารีย์ กงจก** (Kongjok, 2022) ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี กล่าวว่าปัจจุบันวิถีชีวิตชาติพันธุ์กะเหรี่ยงอำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี เปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อนขึ้น ผ้าฝ้ายที่หนาของเสื่อกะเหรี่ยงแบบดั้งเดิมไม่เป็นที่นิยม ทำให้ภูมิปัญญาผ้าทอกะเหรี่ยงกำลังใกล้สูญหาย จึงได้จัดตั้งกลุ่มสืบสานวัฒนธรรมกะเหรี่ยงเพื่ออนุรักษ์องค์รวมของประเพณีวัฒนธรรม ตลอดจนคิดผลิตภัณฑ์จากผ้าทอกะเหรี่ยงให้หลากหลาย เช่น กระเป๋า ยาม ของใช้และของที่ระลึก

อื่นๆ ทั้งนี้ผู้วิจัยอยากให้ผ้าทอกะเหรี่ยงของชุมชนได้รับการยอมรับในยุคปัจจุบัน โดยยังคงเอกลักษณ์ให้คงอยู่สืบไป

จากงานวิจัยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ส่วนประสมทางการตลาด กลุ่มทอผ้ากะเหรี่ยงบ้านหลายแก้ว จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มสามารถแปรรูปผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าโดยยังคงอัตลักษณ์และใช้วัตถุดิบเป็นผ้าทอมือลายกะเหรี่ยงของชุมชน การพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูป รวมทั้งการเพิ่มช่องทางการจำหน่ายเป็นการสร้างรายได้แก่ชุมชนเพิ่มมากขึ้นแนวโน้มที่จะสามารถพัฒนาต่อไปได้ในระยะยาว นอกจากนี้ยังดึงดูดให้กลุ่มชาวบ้านในหมู่บ้านโดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนเกิดความสนใจสืบสานการทอผ้ากะเหรี่ยง **พิชญลักษณ์ พิชญกุล นิตยา มหาไชยวงศ์ และเจิมขวัญ ศรีสวัสดิ์** (Pichayakul, Mahachaiwong, & Srisawat, 2020) นอกจากนั้นงานวิจัยของ **รสริน ตะมะ และกัสม่า กาช้อน** (Thama & Kason, 2020) การพัฒนาลวดลายผ้าพันคอกะเหรี่ยง กลุ่มทอผ้าพันคอบ้านกะเหรี่ยงรวมมิตรตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย กล่าวว่า ผู้บริโภคมีความต้องการผลิตภัณฑ์ในรูปแบบใหม่ที่มีความทันสมัย เช่น ผ้าปูโต๊ะ กระจเป่า เป็นต้น แต่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ลวดลายเดิมไว้อยู่ ดังนั้นผู้ผลิตควรมีแนวทางในการพัฒนารูปแบบใหม่ให้มีมากขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค นอกจากนี้งานวิจัยการออกแบบและพัฒนารูปแบบของตกแต่งบ้านจากผ้าทอด้วยเทคนิคโอริงามิ โดยการนำผ้าทอของจังหวัดสุโขทัย เป็นวัสดุหลักมาตัดเย็บแลwanaเทคนิค โอริงามิมาใช้ในการตกแต่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้มีเอกลักษณ์ ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์ ตำบลเขาแก้วศรีสมบูรณ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย พบว่าความพึงพอใจในด้านการออกแบบ ด้านผลิตภัณฑ์ และด้านประโยชน์ใช้สอย มีระดับความพึงพอใจโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก **ศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ และสุกัญญา จันทกุล** (Hongrattanavorakit & Chantakul, 2022) จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี มุ่งเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตกแต่งโต๊ะรับประทานอาหาร จำนวน 4 ประเภท ได้แก่ ผ้าคาดโต๊ะ ผ้ารองจาน ผ้ารองแก้ว และกล่องทิชชู คาดว่างานวิจัยนี้สามารถสร้างมูลค่าให้กับสินค้าของกลุ่มให้ได้รับการยอมรับจากผู้บริโภค โดยการสร้างความแตกต่างในตัวสินค้า การผลิตเชิงธุรกิจบนฐานอัตลักษณ์เดิมของชุมชน ที่สร้างความยั่งยืนขับเคลื่อนและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจปัญหาและความต้องการในการพัฒนาของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี
2. เพื่อพัฒนาของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี

ระเบียบวิธีวิจัย

1. สำรวจปัญหาและความต้องการในการพัฒนาของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี
  - 1.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารซึ่งมีหลากหลาย ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบศึกษาเฉพาะผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอด้วยเทคนิคโอริงามิและงานปัก

เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี

1.2 ผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักของการวิจัยครั้งนี้จากผู้คนที่เกี่ยวข้องกับการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี โดยผู้ให้ข้อมูลมีความสอดคล้องและให้ข้อมูลตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่ หัวหน้ากลุ่ม สมาชิกในกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี จำนวน 8 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จนกระทั่งข้อมูลอิ่มตัวแล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ในขั้นตอนถัดไป

1.3 เครื่องมือ เครื่องมือที่สำคัญที่สุดสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ ตัวผู้วิจัย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดและครบถ้วนเพื่อศึกษาของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี โดยผู้วิจัยได้เตรียมตัวในส่วนของความรู้ ด้วยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหาร จากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี ผู้วิจัยได้เตรียมแนวคำถามในการวิจัยเป็นคำถามปลายเปิด รวมไปถึงการเข้าร่วมสังเกตการดำเนินกิจกรรม นอกจากนี้ผู้วิจัยได้เตรียมเครื่องบันทึกเสียง สมุดจด ปากกา สำหรับการทำวิจัยภาคสนาม

1.4 การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยและเก็บข้อมูล 3 วิธีการ คือ

1.4.1 การสัมภาษณ์ระดับลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยผู้วิจัยเป็นผู้มีบทบาทหลักในการเก็บข้อมูล ด้วยการใช้แนวคำถามการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยได้จัดบันทึกและบันทึกเสียงการสนทนาด้วยเครื่องบันทึกเสียง ตลอดจนมีการจดบันทึกประเด็นสำคัญระหว่างการสัมภาษณ์

1.4.2 การสังเกตและจดบันทึก ผู้วิจัยเข้าไปศึกษาข้อมูลด้วยการสังเกต โดยเลือกใช้วิธีการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และแบบมีส่วนร่วม โดยใช้ปากกาและกระดาษจดบันทึกสิ่งที่สังเกตได้โดยพยายามจัดการข้อมูลในรูปแนวคิดและโครงสร้างต่าง ๆ ให้สมบูรณ์ที่สุด

1.4.3 การศึกษาเอกสารเป็นการเตรียมตัวทั้งก่อนและระหว่างการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมถึงภายหลังที่เก็บข้อมูลแล้ว เป็นการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยจากหลายแหล่ง

1.5 การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูลเพื่อยืนยันว่าข้อมูลที่ได้มานั้นถูกต้องและสอดคล้องกันหรือไม่ โดยพิจารณาจากช่วงเวลา สถานที่ และบุคคลที่แตกต่างกัน และใช้การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีวิทยาด้วยการรวบรวมข้อมูลจากหลากหลายวิธี ได้แก่ การสังเกต การศึกษาจากเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยผู้วิจัยได้ลงพื้นที่สังเกตการณ์และเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกแล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ ตีความและสรุปผล

2. การพัฒนาของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี

2.1 ผู้วิจัยได้ออกแบบร่างความคิดผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอด้วยเทคนิคโอรังามิและงานปัก ได้แก่ ผ้าคาดโต๊ะ ผ้ารองจาน ผ้ารองแก้ว กล่องทิชชู จำนวน 3 รูปแบบ ใช้ผ้าทอสีฟ้าเทาของกุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี เมื่อนำมาตัดเย็บของตกแต่งบ้านสีทำให้ดูนุ่มนวล และเป็นเฉดสีที่ได้รับความนิยมอย่างมากในการสร้างรูปลักษณ์และสไตล์ที่ทันสมัย การปักโอรังามิแบบดอกทิวลิปสีแดง ชมพู มีวิธีการปักไม่สลับซับซ้อนมาก พับง่าย สามารถนำมาใช้ตกแต่งผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านได้หลายโอกาสใช้สีเขียวเป็นใบจะช่วยให้ชิ้นงานเด่นมากขึ้น ปักด้านหลังเพราะเป็นการปักที่ง่าย

จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเลือกรูปแบบการพัฒนาของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอพื้นเมืองที่เหมาะสมที่สุด ดังนี้

ผ้าคาดโต๊ะ

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 3

ภาพที่ 1 การออกแบบผ้าคาดโต๊ะ

ผ้ารองจาน

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 3

ภาพที่ 2 การออกแบบผ้ารองจาน

ผ้ารองแก้ว

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 3

ภาพที่ 3 การออกแบบผ้ารองแก้ว

กล่องทิชชู

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 3

ภาพที่ 4 การออกแบบกล่องทิชชู

2.2 กำหนดผู้เชี่ยวชาญ การพัฒนาของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี ได้กำหนดผู้เชี่ยวชาญ 5 คน มีความเชี่ยวชาญด้านการทอผ้ากะเหรี่ยง การปักผ้ากะเหรี่ยง การตัดเย็บของตกแต่งบ้าน ด้วยวิธีการเจาะจง

2.3 สร้างแบบสอบถาม จัดทำเครื่องมือในการสำรวจความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี ลักษณะข้อคำถามแบบปลายเปิด คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ และคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี

3.1 กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 ชุด เลือกตัวอย่างจากกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี จำนวน 20 คน และจากผู้ที่มาซื้อสินค้าของตกแต่งบ้านจากผ้าบริเวณตลาดนัดสวนจตุจักร จำนวน 80 คน เลือกตัวอย่างโดยเลือกแบบบังเอิญ

3.2 สร้างแบบสอบถาม จัดทำเครื่องมือสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี ได้แก่ คำถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (check list) และคำถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี เป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วน (Rating scale) จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการออกแบบ ด้านผลิตภัณฑ์ และด้านประโยชน์ใช้สอย ใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ย เพื่อนำมาอธิบายข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง การแบ่งช่วงระดับความพึงพอใจ แบ่งออกเป็นช่วง ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ผลการวิจัย

1. ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี ผู้วิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1.1 ผลิตภัณฑ์จากผ้าวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี โดยส่วนใหญ่ทอผ้าเป็นผืนจากเส้นใยฝ้าย ไหมประดิษฐ์และเส้นใยสับปะรด การตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์เสื่อกะเหรี่ยง ผ้าถุง ย่อม กระเป๋าของใช้ของที่ระลึก ปลอกหมอน หมอนอิง กล่องทิชชู ชุดที่รองจาน ที่รองแก้ว และผลิตภัณฑ์ที่มีการปักด้วยลวดลายที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อของชาวกะเหรี่ยง นอกจากนั้นยังมีการปักตามคำสั่งซื้อและบางผลิตภัณฑ์ไม่มีการปักลวดลาย

1.2 ความต้องการในการพัฒนาของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหาร สมาชิกในกลุ่มมีความสนใจนำผ้าทอกะเหรี่ยงมาตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์พร้อมกับการปักลวดลายลงบนผ้าเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าแต่สมาชิก

กังวลต้นทุนการผลิตสูง และการจำหน่ายได้น้อย ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าการทำลวดลายด้วยการนำผ้าสีเส้นสดใส่มาพับเป็นลวดลายรูปทรงต่างๆ แล้วเย็บติดลงผลิตภัณฑ์ทำให้ลดต้นทุนการผลิต จากการปกกลวดลายทั้งหมด

1.3 การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งโต๊ะอาหาร การนำเทคนิคโอริงามิมาใช้ทำให้สมาชิกมีความสนใจ การเลือกสีผ้ามาใช้พับเป็นรูปทรงต่างๆ ควรเป็นสีดำ ขาว แดง เหลือง เขียว เป็นสีที่ชาวกระเหรี่ยงนิยม การใช้ด้ายปักทำให้ลวดลายมีความละเอียดมากกว่าการใช้ไหมพรม และให้ข้อเสนอแนะว่าควรปกกลวดลายให้น้อยเพราะช่วยลดต้นทุน

2. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี

2.1 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ และสรุปผลดังนี้ รูปแบบผ้าคาดโต๊ะ ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าแบบที่ 3 เหมาะสม เพราะส่วนตกแต่งมีความโดดเด่นชัดเจนสวยงาม เพิ่มดอกสีชมพูเพื่อให้องค์ประกอบมีความโดดเด่น ไม่มีดจนเกินไปรูปแบบผ้ารองจาน ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า แบบที่ 1 เหมาะสม เพราะการตกแต่งเพียงมุมเหมาะสมกับการใช้งานเพราะทำให้ใช้ประโยชน์ได้มากและไม่เกะกะการวางจานอาหารและสะดวกต่อการดูแลรักษาความสะอาด

รูปแบบผ้ารองแก้ว ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าแบบที่ 3 เหมาะสม เพราะรูปแบบสวยงาม สามารถหมุนได้รอบทิศทางเป็นรูปแบบที่เรียบง่ายได้สะดวกมั่นคงเหมาะกับการใช้งานและนำไปสีเขียวออกจะให้เห็นลายผ้าทอ

รูปแบบกล่องใส่ทิชชู ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า แบบที่ 3 เหมาะสม เพราะส่วนตกแต่งเหมาะสมกับการใช้งาน มีงานโอริงามิที่เด่นสะดุดตา เป็นจุดเด่นสวยงามน่าสนใจ

2.2 จัดทำต้นแบบผลิตภัณฑ์

ตัดเย็บต้นแบบผลิตภัณฑ์ผ้าคาดโต๊ะ กว้าง 30 เซนติเมตร ยาว 192 เซนติเมตร

ภาพที่ 5 ต้นแบบผลิตภัณฑ์ผ้าคาดโต๊ะ

ตัดเย็บต้นแบบผลิตภัณฑ์ผ้ารองจาน กว้าง 28 เซนติเมตร ยาว 40 เซนติเมตร

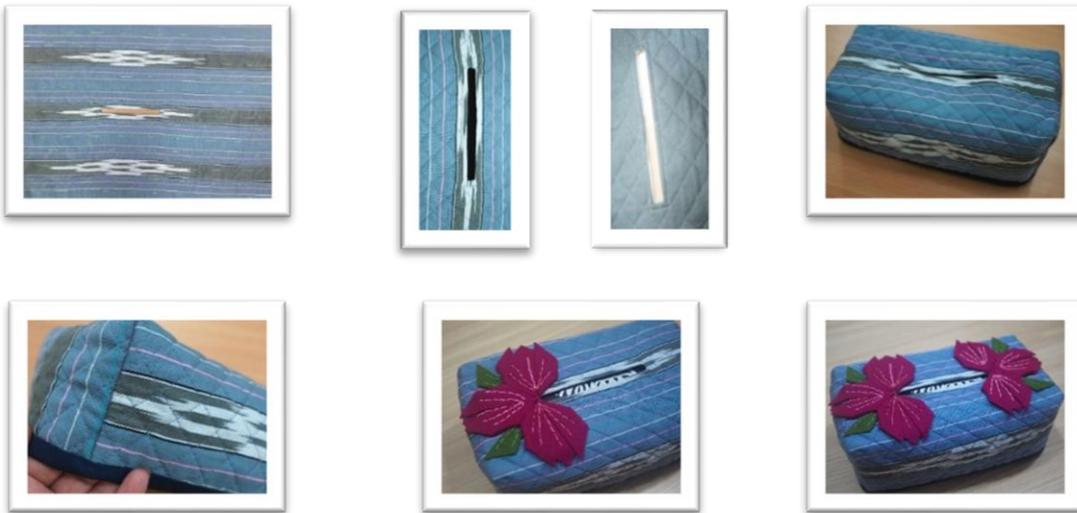
ภาพที่ 6 ต้นแบบผลิตภัณฑ์ผ้ารองจาน

ตัดเย็บต้นแบบผลิตภัณฑ์ผ้ารองแก้ว กว้าง 10 เซนติเมตร ยาว 10 เซนติเมตร

ภาพที่ 7 ต้นแบบผลิตภัณฑ์ผ้ารองจาน

ต้นแบบผลิตภัณฑ์กล่องใส่กระดาษทิชชู กว้าง 12 เซนติเมตร ยาว 22.5 เซนติเมตร สูง 8.5 เซนติเมตร

ภาพที่ 8 ต้นแบบผลิตภัณฑ์กล่องใส่กระดาษทิชชู

3. ความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี

3.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 100 คนพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61 เพศชายร้อยละ 39 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง อายุ 50-59 ปี คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมาคือช่วง อายุ 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 27 ช่วงอายุ 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 21 ช่วงอายุ 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 18 และช่วงอายุ 60 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4 ส่วนใหญ่มีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 25 รองลงมาอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ เกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 20 รับราชการ คิดเป็นร้อยละ 18 และพนักงาน บริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 18 รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 14 และนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5 ส่วนใหญ่จะมีรายได้ 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 39 รองลงมาได้ 10,000-20,000 บาท คิดเป็น ร้อยละ 32 รายได้ 30,001-40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15 รายได้ 40,001-50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7 รายได้มากกว่า 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5 และรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 2

3.2 ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจ ชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี ประกอบด้วย ผ้าคาดโต๊ะ ผ้ารองจาน ผ้ารองแก้ว และ กล่องทิชชู

ตารางที่ 1 ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชน
ทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี (n=100)

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านการออกแบบ			
1.1 การออกแบบสะท้อนเอกลักษณ์กลุ่มวิสาหกิจทอผ้าพื้นเมือง	4.22	0.72	มาก
1.2 การจัดองค์ประกอบของลวดลายมีความสัมพันธ์กัน	4.27	0.70	มาก
1.3 รูปแบบมีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์	4.28	0.76	มาก
1.4 ความคิดสร้างสรรค์	4.16	0.73	มาก
2. ด้านผลิตภัณฑ์			
2.1 ความแข็งแรง	4.26	0.71	มาก
2.2 วัสดุที่นำมาผลิตมีความปลอดภัยต่อผู้ใช้งาน	4.25	0.67	มาก
2.3 ความสวยงามของผลิตภัณฑ์สามารถเพิ่มมูลค่าของสินค้า	4.33	0.71	มาก
2.4 สีสนของผลิตภัณฑ์สามารถดึงดูดความสนใจแก่ผู้พบเห็น	4.18	0.73	มาก
3. ด้านประโยชน์ใช้สอย			
3.1 ผลิตภัณฑ์เหมาะสมที่จะนำไปจำหน่าย	4.29	0.68	มาก
3.2 ผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสมกับการใช้งาน	4.33	0.66	มาก
3.3 ซื่อไปเป็นของที่ระลึก	4.21	0.71	มาก
รวมทั้งหมด	4.25	0.79	มาก

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.25 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ด้านการออกแบบผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจรูปแบบมีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.28 รองลงมาคือการจัดองค์ประกอบของลวดลายมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.27 การออกแบบสะท้อนเอกลักษณ์กลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมืองอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.22 และความคิดสร้างสรรค์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.16

ด้านผลิตภัณฑ์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจความสวยงามของผลิตภัณฑ์สามารถเพิ่มมูลค่าของสินค้าอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.33 รองลงมาคือความแข็งแรงอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.26 วัสดุที่นำมาผลิตมีความปลอดภัยต่อผู้ใช้งานอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.25 และสีสนของผลิตภัณฑ์สามารถดึงดูดความสนใจแก่ผู้พบเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.18

ด้านประโยชน์ใช้สอยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสมกับการใช้งานอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.33 รองลงมาคือ ผลิตภัณฑ์เหมาะสมที่จะนำไปจำหน่ายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.29 และซื่อไปเป็นของที่ระลึกอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.21

สรุปและอภิปรายผล

1. สสำรวจปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบของตกแต่งโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี ผลิตภัณฑ์จากผ้าทอวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี มีการตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์เสื่อกะเหรี่ยง ของใช้ของที่ระลึก ของตกแต่ง

บ้าน และผลิตภัณฑ์มีการปัดด้วยลวดลายที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อของชาวกะเหรี่ยง ความต้องการในการพัฒนา รูปแบบของตกแต่งโต๊ะรับประทานอาหาร สมาชิกในกลุ่มมีความสนใจนำผ้าทอกะเหรี่ยงมาดัดเย็บเป็น ผลิตภัณฑ์และปัดลวดลายลงบนผ้าเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าแต่สมาชิกกังวลต้นทุนการผลิตสูง และการ จำหน่ายได้น้อย และในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งโต๊ะอาหารด้วยการนำเทคนิคโอริงามาใช้ทำให้สมาชิกมีความสนใจ และให้ข้อเสนอแนะว่าการเลือกสีผ้ามาใช้พับเป็นรูปทรงต่างๆ ควรเป็นสีดำ ขาว แดง เหลือง เขียว เป็นสีที่ชาวกะเหรี่ยงนิยม การใช้ด้ายปักดอกทำให้ลวดลายมีความละเอียดมากกว่าการใช้ไหม พรม ซึ่งสอดคล้องกับ **ตุนท์ ชมชื่น และสมชาย ใจบาน** (Chomchuen & Jaiban, 2018) กล่าวว่า การ เสริมสร้างศักยภาพการผลิต ผลิตภัณฑ์ชุมชน “ผ้าทอกะเหรี่ยง” ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงและเศรษฐกิจ สร้างสรรค์: กรณีชุมชนตำบลแม่ยาว อำเภอเมือง จังหวัดเชียงรายควรมีการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ใน การปรับปรุง พัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอกะเหรี่ยง โดยเฉพาะการพิจารณาถึงการสร้างผลิตภัณฑ์ให้มีเอกลักษณ์ ทางวัฒนธรรมกะเหรี่ยง อย่างแท้จริง การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าทอกะเหรี่ยงให้สอดคล้องกับความ ต้องการของตลาดอย่างต่อเนื่อง โดยที่ยังคงมีเอกลักษณ์เฉพาะที่โดดเด่นของตนเอง

2. การพัฒนาของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี

2.1 ของตกแต่งโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอ บ้านคา จังหวัดราชบุรี ผ้าคาดโต๊ะ ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เลือกแบบส่วนตกแต่งมีความโดดเด่นชัดเจนสวยงาม ผ้ารองจาน ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เลือกแบบการตกแต่งเพียงมุมเหมาะสมกับการใช้งานเพราะทำให้ใช้ประโยชน์ ได้มากและไม่เกะกะการวางจานอาหารและสะดวกต่อการดูแลรักษาความสะอาด ผ้ารองแก้ว ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เลือกแบบที่สามารถหมุนได้รอบทิศทางเป็นรูปแบบที่เรียบง่ายได้สะดวกมั่นคงเหมาะสมกับการใช้งาน กล่องทิชชู ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เลือกแบบส่วนตกแต่งเหมาะสมกับการใช้งาน มีงานโอริงามที่เด่นสะดุดตา เป็น จุดเด่นสวยงามน่าสนใจซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยเรื่องการศึกษาและพัฒนาศิลปหัตถกรรมผ้าทอลายโบราณ บ้านผาตั้ง เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมสินค้า จังหวัดอุทัยธานี ประเภทชุดบนโต๊ะอาหาร ของสุจินันท์ ดาว เตือน (Dawdean, 2010) โดยใช้แนวทางในการออกแบบโดยคำนึงถึงการออกแบบที่ลงตัวกับลวดลาย โบราณและประโยชน์ใช้สอยให้เหมาะสมกับการใช้งานมากที่สุด และต้องการอนุรักษ์ลวดลายโบราณและนำ ลวดลายผ้าทอโบราณมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการประยุกต์ ลวดลายจากอัตลักษณ์ผ้าทอตีนจกแม่แจ่มเพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอเชิงวัฒนธรรมประเภทของตกแต่งบ้าน ของ **ใจภักดิ์ บุรพเจตนา** (Burapajatana, 2016) กล่าวว่า การอนุรักษ์และพัฒนาผ้าทอตีนจกแม่แจ่มให้ใช้ ประโยชน์ได้ในปัจจุบันในส่วนของงานพัฒนา คือ การปรับปรุงแบบให้เข้ากับบริบทของยุคสมัยในปัจจุบัน โดยนำ ความงามของผ้าทอแม่แจ่มมาใช้ประโยชน์ เช่น ลวดลาย สี วัสดุ หรืออื่นๆ มาประยุกต์ใช้กับการผลิตที่ง่ายและ ใช้งานได้สะดวกขึ้น การใช้เทคโนโลยีช่วยในการผลิต การนำไปใช้ออกแบบเป็นรูปแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เพื่อ เพิ่มทางเลือกให้กับผู้บริโภค และการใช้วิธีการทางการตลาดเข้ามาเป็นส่วนสำคัญในการผลิตและจำหน่าย

2.2 ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจ ชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี

ด้านการออกแบบ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจรูปแบบมีความเหมาะสมกับ ผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.28 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะทางกายภาพที่ผู้ตอบแบบสอบถาม สัมผัสหรือรับรู้ของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหาร ออกแบบให้มีรูปลักษณะที่เหมาะสมกับสถานที่ที่ใช้งาน ขนาดเหมาะสม การใช้เป็นประจำ และสะดวกในการเก็บรักษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **วรรณิศา สหสม โชค รัฐไท พรเจริญ และสุพรรณ สมไทย** (Sahasomchoke, Porncharoen, & Somthai, 2013) การ

ออกแบบพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์กลุ่มของที่ระลึก ประเภทของใช้และของตกแต่งบ้าน จากวัสดุธรรมชาติ ประกอบกับ วัสดุที่เหลือใช้จากการผลิต ในจังหวัดปทุมธานี พบว่าผลิตภัณฑ์ที่มีความเหมาะสมนำไปใช้ไม่เพียงแต่จะให้ความสวยงามเพียงอย่างเดียวผลิตภัณฑ์ควรมีประโยชน์ในตัวของมันเอง และอาจสามารถใช้ให้เกิดประโยชน์เป็นสองเท่าในแง่อื่น ผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมาจากการออกแบบที่เรียบง่ายจะเกิดประโยชน์ใช้สอยอย่างเต็มที่ โดยยึดแนวคิดความเรียบง่าย และยังคงคล้องกับงานวิจัยของ กชिरา ภิวังศ์กรม, บุญชู บุญลิขิตศิริ และภรดี พันธฎาการ (Phiwongkun, Bunlikhitsir, & Panthupkorn, 2019) การศึกษาตลาดลายชาติพันธุ์ชนเผ่า ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกหมู่บ้านกะเหรี่ยงรวมมิตร พบว่าการออกแบบของที่ระลึก ควรมีแนวคิดหลักๆ คือจะต้องสามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจซื้อสินค้าในแหล่งท่องเที่ยวที่นั่นได้ ไม่ว่าจะซื้อให้ตัวเองหรือเป็นของฝากเป็นการซื้อ ด้วยความประทับใจในผลิตภัณฑ์ คำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยที่สามารถใช้ในชีวิตประจำวันได้ คนซื้อเพราะดูคุ้มค่าหรือมีขนาดน้ำหนักมีความเหมาะสม ในการใส่กระเป๋า กลับไปได้ง่าย

ด้านผลิตภัณฑ์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจ ความสวยงามของผลิตภัณฑ์ สามารถเพิ่มมูลค่าของสินค้าอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.33 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยใช้หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ เน้นการใช้งานได้จริง สร้างจุดเด่นด้วยสีของผลิตภัณฑ์ฝีมือการตัดเย็บที่ ประณีต จึงทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามพึงพอใจซึ่งสอดคล้องกับ **ฐปนัท แก้วปาน, สราวุธ อิศรานูวัฒน์ และจริยา แผลงนอก** (Keawpan, Itsaranuwat, & Plangnok, 2020) กล่าวว่า การออกแบบที่ดีย่อมส่งผลถึงผลิตภัณฑ์ที่ดี ความงามเป็นส่วนที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อ เพราะประทับใจในครั้งแรกที่พบ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ให้ความสนใจมากที่สุด

ด้านประโยชน์ใช้สอย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสมกับการใช้งานอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.33 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการออกแบบผ้าคาดโต๊ะ ผ้ารองจาน ผ้ารองแก้ว และกล่องทิชชู ได้มีการออกแบบโดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย การดูแลรักษา และตัดเย็บผลิตภัณฑ์มาแล้วสามารถใช้ประโยชน์ได้จริงและมีความสอดคล้องกับการใช้งาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Pichayakul, Mahachaiwong, & Srisawat, 2020) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มทอผ้ากะเหรี่ยงบ้านหลายแก้ว พบว่า ผลิตภัณฑ์เดิมซึ่งเป็นผ้าทอด้วยกี่เอวและย้อมสีธรรมชาติ นั้น มีกลุ่มลูกค้าในตลาดบนที่ต้องการผ้าทอพื้นบ้านกะเหรี่ยงที่มีเอกลักษณ์เช่นนี้ และลูกค้าอีกกลุ่มที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว คือ ลูกค้าที่ต้องการผลิตภัณฑ์ที่ใช้วัตถุดิบจากธรรมชาติ และเป็นของที่สามารถใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน และยังคงคล้องกับงานวิจัย **จรัลวรรณ จันพลา วลี สงสุวงศ์ เพ็ญสินี กิจคำ และสุรรัตน์ วงศ์สมิง** (Janpla, Songsuwong, Kijkar, & Wongsaming, 2016) การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าทอไทยทรงดำเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ พบว่ากลุ่มเป้าหมายตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าทอไทยทรงดำ คือ ประโยชน์ใช้สอย ซึ่งจะเห็นได้ว่าผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ทั้ง 5 ชนิด ได้แก่ หมอนอิง กล่องกระดาษทิชชู กระเป๋าสตรี เสื้อ และกางเกงเป็นผลิตภัณฑ์ที่กลุ่มลูกค้าเป้าหมายสามารถใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ข้อเสนอแนะ

1. ผลงานการออกแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหาร จากการวิจัยนี้ สามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์เชิงวิชาการ และประโยชน์เชิงพาณิชย์ที่เป็นแนวทางในการพัฒนาแนวคิดในออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าทอให้กับผู้สนใจ หรือผู้ประกอบการประเภทของตกแต่งบ้านในรูปแบบอื่นๆ
2. ผลงานการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบนโต๊ะรับประทานอาหารจากผ้าทอกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี ที่นำมาใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ประเภทของตกแต่งบ้านที่ได้จาก

งานวิจัยนี้ สามารถนำไปพัฒนาเพื่อผลิตเป็นสินค้าเชิงพาณิชย์ในระบบอุตสาหกรรมได้ ซึ่งเป็นอีกทางเลือกสำหรับผู้บริโภคที่นิยมสินค้าที่มีรูปแบบเชิงวัฒนธรรม

References

- Burapajatana, J. (2016). Applying patterns from Identity of Jok woven textiles of Mae Jam to design of cultural textile products for home decoration. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 9(3), 1720-1738. Retrieved from <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/90823> (In Thai)
- Chomchuen, T., & Jaiban, S. (2018). Enhancing of Productive Potentiality of Community Products “Karen Weaving” with Sufficiency Economy and Creative Economy: Case of Mae Yao Sub-district Community, Muang District. *Chiang Rai Province. Journal of Community Development and Life Quality*, 3(2), 203-214. Retrieved from <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JCDLQ/article/view/132500> (In Thai)
- Dawdaen, S. (2010). The Study on the Development of Woven Cloth with Antique Pattern into Table-cloth Set Handicraft as Commercial Products at Pa Tang Village in Uthai Thani Province. *Art and Architecture Journal Naresuan University*, 1(1), 40-50. Retrieved from <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/ajnu/article/view/26374> (In Thai)
- Hongrattanavorakit, S., & Chantakul, S. (2022). Development of home decoration products from woven origami technique community products sewing enterprise and artificial fabric Khao Kaew Srisomboon Thung Saliam Sukhothai. *Art and Architecture Journal Naresuan University*, 13(1), 113-122. Retrieved from <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/ajnu/article/view/246574> (In Thai)
- Janpla, J., Songsuwong, W., Kijkar, P., & Wongsaming, S. (2016). Development of Thai Song Dam Woven Fabric Products Add Value Following the Creative Economy Concept. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 9(2), 82-98. Retrieved from <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/61543> (In Thai)
- Kanchanasuphan, J., Boonkoun, W., & Kheovichai, K. (2020). Participatory Action Research for the Conservation of Sustainable Karen Culture: a Case Study of the Karen Ethnic Group in Ratchaburi Province. *Dhonburi Rajabhat University Journal*, 14(2), 84-97. Retrieved from <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/2750> (In Thai)
- Keawpan, T., Itsaranuwat, S., & Plangnok, J. (2020). Principles and concepts in product design. *Journal of Humanities and Social Sciences Surin Rajabhat University*, 22(2), 161-182. Retrieved from <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jhssrru/article/view/248733> (In Thai)
- Kongjok, A. (2022). *Head of the Karen weaving group Ratchaburi Province*. Ratchaburi.
- Phiwongkun, K., Bunlikhitsir, B., & Panthupkorn, P. (2019). A Study on Ethnic Tribal Patterns in Karen Ruam Mitr Souvenir Designs. *MangraiSaen Journal*, 7(2), 123-140. Retrieved from <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/mrsj/article/view/192149> (In Thai)

- Pichayakul, P., Mahachaiwong, N., & Srisawat, J. (2020). Marketing Mix Strategy Development of Ban Lai Kaew Karen Weaving Textile Group, Chiang Mai Province. *Area Based Development Research Journal*, 12(5), 356-372. Retrieved from <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/abcjournal/article/view/241210> (In Thai)
- Sahasomchoke, W., Porncharoen, R., & Somthai, S. (2013). Prototype Design and Development of Home Use Souvenirs and Home Decorative Items, Produced from Natural Material and Production Wastage from Pathum-thani Province. *Phranakhon Rajabhat Research Journal*, 8(1), 1-16. Retrieved from https://so05.tci-thaijo.org/index.php/PNRU_JHSS/article/view/41758 (In Thai)
- Thama, R., & Kason, K. (2020). The Development of Karen Scarf Pattern, Scarf Weaving Group, Ruammit Village, Mae Yao Sub-District, Mueang District, Chiang Rai Province. *The Journal of Accounting Review Phiang Rai Rajabhat University*, 5(1), 13-23. Retrieved from https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JAR_CRRU/article/view/259678 (In Thai)